

Mgr. Ondřej . Ondřej Flaška, advokát AK - České Budějovice
U Černé věže 9, 370 01 České Budějovice
mobil 602 140 370, e-mail: akjudrflaska@akjudrflaska.com
ev.č. ČAK 12192, IČ 72134119, DIČ CZ8006121288

Státní pozemkový úřad

Husinecká 1024/11a
130 00 Praha 3 – Žižkov

prostřednictvím

Krajský pozemkový úřad pro Jihočeský kraj

Pobočka České Budějovice

Rudolfovská tř. 493/80
370 01 České Budějovice

Datovou schránkou

České Budějovice dne 27. 4. 2023
SPÚ Římov_odvolání/FI-PI/157

ke značce: 2RP15827/2014 – 505201

k č. j.: SPU 018594/2023

UID: spudms00000013275493

Věc:

Odůvodnění odvolání proti Rozhodnutí vydanému dne 7. 3. 2023 Státním pozemkovým úřadem, Krajským pozemkovým úřadem pro Jihočeský kraj, Pobočka České Budějovice spis. zn.: 2RP15827/2014 – 505201, č. j.: SPU 018594/2023, UID: spudms00000013275493

I.

Vážený,

dne 21. 3. 2023 jsem jakožto právní zástupce společnosti pana **Mgr. Martina Řehouta**, nar. 25.1.1972, bytem Praha 1, Staré město, Rybná 669/4, PSČ 110 00 (dále též „klient“), podal odvolání proti **Rozhodnutí vydanému dne 7. 3. 2023 Státním pozemkovým úřadem, Krajským pozemkovým úřadem pro Jihočeský kraj, Pobočka České Budějovice spis. zn.: 2RP15827/2014 – 505201, č. j.: SPU 018594/2023, UID: spudms00000013275493** (dále jen „**Rozhodnutí**“), kterým Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Jihočeský kraj, Pobočka České Budějovice rozhodl podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů takto:

návrh komplexních pozemkových úprav v katastrálním území ŘÍMOV, zpracovaný jménem společnosti Foltánek s.r.o., Perucká 1, 120 00 Praha 2, pod č. zakázky 1117 – 2015 – 505101 (26/2015) Ing. Dalimilem Foltánkem, který je osobou úředně oprávněnou k projektování pozemkových úprav, s e s c h v a l u j e,

a to do všech jeho výroků s tím, že toto odvolání bude odůvodněno ve lhůtě tří týdnů. Omlouvám se za nedodržení přislíbené lhůty a ve lhůtě stanovené ve Výzvě k doplnění odvolání, která mi byla doručena dne 20.4.2023, toto odvolání v zastoupení klienta odůvodňuji následovně. Pouze upozorňuji, že pod označením pozemky mého klienta jsou označovány i pozemky mého dalšího klienta společnosti **BIO TOP s.r.o., IČ: 261 14 224**, se sídlem Nemanická 440/14, České Budějovice 3, 370 10 České Budějovice.

V zastoupení mého klienta sděluji, že s napadeným Rozhodnutím nesouhlasím, neboť napadené **Rozhodnutí je dle mého názoru jednak v rozporu s právními předpisy a dále pak je nesprávné.**

Předně poukazuji na tu skutečnost, že v řízení jsem již v zastoupení mého klienta podal námitky, které však nebyly Státním pozemkovým úřadem, Krajským pozemkový úřad pro Jihočeský kraj, Pobočka České Budějovice (dále jen „**pozemkový úřad**“) nijak reflektovány a v napadeném Rozhodnutí nebyly zohledněny, a to přesto, že v nich upozorňuji na některé skutečnosti, které mají dle mého názoru za následek nesprávnost napadeného Rozhodnutí a jeho rozpor s právními předpisy. Své námitky již dříve uvedené, viz výše, částečně rekapituluji i v rámci tohoto odvolání, přičemž těmito podkládám svůj názor o nezákonnosti a nesprávnosti napadeného Rozhodnutí a to tak, jak je odůvodněno a podloženo v následujících článcích.

II.

V zastoupení mého klienta předně namítám, že tento **nesouhlasí s cenou**, která byla stanovena pro jeho nárokové pozemky. V rámci Rozhodnutí není mému klientovi poskytnuta cenově adekvátní náhrada za přibližně **2 ha** jeho nárokových pozemků, o které přichází v rámci komplexních pozemkových úprav z důvodu zřízení přístupových cest a komunikací navrhovaných dle plánu společných zařízení, a to přesto, že toto můj klient namítal již v rámci svého Nesouhlasu ze dne 18. 11. 2020, a dále pak ve svých Námitkách, nesouhlasech a připomíncech k návrhu komplexních pozemkových úprav ŘÍMOV ze dne 30. 5. 2022. Tyto nárokové pozemky mají zcela nezpochybnitelně přinejmenším osminásobnou hodnotu oproti běžným zemědělským pozemkům, které jsou mu pozemkovým úřadem navrženy jako „adekvátní náhrada“. V této souvislosti si dovoluji poukázat na metodiku výkupu jiných státních institucí jako např. Ředitelství silnic a dálnic a Lesy České republiky, s.p., či krajských organizací jako Správa a údržba silnic, která s tímto rozdílem v ceně počítá. Dále v této souvislosti v zastoupení mého klienta namítám, že nesouhlasím s tím, aby při oceňování nárokových pozemků mého klienta ze strany SPÚ v rámci této komplexní pozemkové úpravy **byla k ocenění používána vyhlásková cena dle BPEJ, když se domnívám, že správné a spravedlivé bylo, aby všechny nárokové pozemky mého klienta (a nejenom jeho) byly oceněny obvyklou tržní cenou** tak, jak svou metodiku upravily již před delší dobu shora uvedené ostatní státní či krajské instituce, vč. samotného SPÚ, resp. Krajského pozemkového úřadu pro Jihočeský kraj, při výkupech, směnách či prodeích pozemků. I při použití ocenění vyhláskovou cenou se domnívám, že SPÚ nárokové pozemky mého klienta ocenil špatně, neboť nepřihlédl k tomu, že jsou zde rozdílné hodnoty samotných jednotlivých pozemků mého klienta, které jsou odvislé kupříkladu od půdního fondu, zařazené lokace pozemku, přístupu ke komunikacím či reálné zastavěnosti pozemku, které **nelze v žádném případě subsumovat pod stanovení hodnoty pozemku pouze s přihlédnutím k jejich bonitnímu ocenění**. V případě prostého následování této metodiky oceňování hodnoty pozemků by se KPU mohly stát pohodlným nástrojem legalizování fraudulózních jednání, při kterém by zdánlivě stejné pozemky dle bonitní metodiky byly měněny a přesouvány za pozemky údajně stejné hodnoty, které **ve skutečnosti však mají hodnotu diametrálně odlišnou**. Takto užívaný postup by představoval jednoduchý způsob zhodnocení či znehodnocení pozemků prostou výměnou či záměnou dle metodiky bonitního ohodnocení, přičemž tato nerespektuje a

nezohledňuje reálné rozdíly hodnot jednotlivých pozemků, jelikož nepočítá se všemi parametry, které ve skutečnosti mají zásadní vliv právě na hodnotu pozemků. Jelikož bonitní systém ocenění nepočítá s danou problematikou reálné hodnoty pozemků, je pak nepochybně úkolem pozemkového úřadu, aby tuto náležitě zohlednil při svém postupu a rozhodování o manipulaci s pozemky a v případě, že není možné nárokované pozemky náležitě směnit či jinak přemístit, být připraven tuto ztrátu hodnot pozemků dotčeného účastníka KPU náležitě vykompenzovat pozemky jinými či přiměřenou finanční náhradou. Více k opomenutí těchto faktorů ohledně ceny pozemků a přistoupení pozemkového úřadu k této „papírové“ metodice níže v tomto odvolání.

V předmětném Rozhodnutí tak v případě mého klienta není splněna podmínka dle § 10 odst. 1 zákona č. 139/2002 Sb., dle kterého vlastníkům pozemků navrhne pozemkový úřad nové pozemky tak, aby odpovídaly jejich původním pozemkům přiměřeně cenou, výměrou, vzdáleností a podle možností i druhem pozemku. Tento stav vyplývající z předmětného Rozhodnutí nelze pak vnímat jiným způsobem, než jako zcela **nespravedlivý a nelogický**, kdy v důsledku toho dochází k signifikantnímu zásahu do vlastnických práv mého klienta, a to v rozporu se zákonem. Parametr přiměřenosti ceny tak, jak ho stanoví zákon, zde není v žádném případě zachován a dodržen.

V této souvislosti problematiky hodnoty pozemků dále upozorňuji na skutečnost, že v minulosti bylo v rámci těchto pozemkových úprav nalezeno řešení, které bylo výsledkem velkého ústupku ze strany mého klienta a vznikl tak kompromis přijatelný jak pro mého klienta, tak pro všechny dotčené vlastníky pozemků, které však bylo napadeno zástupcem obce Římov panem Slintákem, ač se majetkově obce nijak nedotýkalo, a nakonec nebylo do návrhu zapracováno. V principu šlo o to, že mému klientovi měl být jako náhrada za přibližně 2 ha jeho nárokových pozemků, o které přichází v rámci komplexních pozemkových úprav z důvodu zřízení přístupových cest a komunikací, poskytnut nově vznikající pozemek 1594, který dle tohoto návrhu měl připadnout do jeho vlastnictví. Jednalo se sice o zastavitelnou plochu, která však byla co do výměry přibližně desetinná oproti shora uvedené výměře odnímaných pozemků mého klienta pro cesty komunikace. I přes dobromyslné uvolení ze strany mého klienta však nedošlo k realizaci tohoto kompromisního řešení, a otázka náhrady ztrátové hodnoty pozemků mého klienta tak zůstala nedořešena. Na veškeré tyto aspekty bylo ze strany mého klienta již upozorňováno ve výše uvedených podáních, výsledku se však nikterak nedostalo.

Ve vztahu k řešené výměře a ceně dotčených pozemků je pak potřeba poukázat na skutečnost, že pravidlo dodržení zákonem daných +/- procent výměry a ceny je snesitelnější a šetrnější pro vlastníky menších pozemků, či pozemků o menší výměře a pozemků nižších hodnot. Je zřejmé, že rozdíl jednoho procenta u pozemku s hodnotou kupříkladu 100.000,- Kč je diametrálně odlišný s rozdílem jednoho procenta u pozemku s hodnotou kupříkladu 10.000.000,- Kč. Pozemkový úřad tak musí zvláště šetrně volit přístup a manipulaci s pozemky vlastníků, jejichž výměra či hodnota je znatelně vyšší než hodnota a výměra pozemků vlastníků s výměrou a hodnotou nižší. Respektováním tohoto pravidla nedochází k narušení zákonného předpokladu podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 139/2002 Sb., jsou-li zachovány požadované procentuální poměry mezi vstupujícími a vystupujícími pozemky, stejně jako nedochází k selektivnímu jednání, které by bezdůvodně zvýhodňovalo nebo naopak znevýhodňovalo některé vlastníky na úkor jiných. Naopak dochází k maximálnímu možnému sledování předpokladu, že do práv a oprávněných zájmů jedince lze zasáhnout toliko na základě zákona, a to v nejmenší možné míře. V případě mého klienta je totiž zásah o to citelnější, že se jedná o vlastníka pozemků s vysokou celkovou výměrou a velmi vysokou hodnotou.

S ohledem na v tomto článku shora uvedené tak **došlo k neoprávněnému, nespravedlivému a nezákonnému zásahu do vlastnického práva** mého klienta, přičemž tento navrhuje, aby všechny nové pozemky, které vznikají jako cesty z původních pozemků mého klienta, z důvodu, že tyto mu jsou odnímány bez náležité kompenzace, zůstaly v jeho výlučném vlastnictví. K tomu v zastoupení svého klienta uvádím, že vlastnictví pozemků fyzických a právnických osob pod cestami a komunikacemi objektivně nijak nebrání a ani nemůže bránit jejich užívání jako cesty nebo komunikace, a proto zde není přítomen sebemenší důvod, aby pozemky určené pro cesty a komunikace nebyly ponechány v jeho vlastnictví, tak jak je dle mého názoru iracionálně argumentováno v Rozhodnutí pozemkovým úřadem. V této souvislosti si dovoluji upozornit, že i v rámci této KPU zůstalo zachováno vlastnické právo k nově vznikajícímu pozemku 2113 mého klienta, na kterém je navržena cyklostezka, a dále například k pozemku KN 1318/12, na kterém se nachází komunikace ve většinovém vlastnictví Správy a údržby silnic Jihočeského kraje, Nemanická 2133/10, České Budějovice 3 (PK 1318/0/1), a tedy je evidentní, že takovému postupu, kdy vlastnické právo, na němž je navržena přístupová cesta či komunikace, zůstane zachováno účastníku, kterému vlastnické právo svědčilo i před KPU, nic nebrání. Je tedy patrné, že **způsob řešení cest a komunikací v této KPU** v souvislosti s převodem vlastnických práv dotčených osob **je značně selektivní**, kdy některé pozemky či vlastníky prioritizuje a některé naopak upozaduje a shodné případně obdobné situace řeší zcela odlišně, či je zásadně nekomplexní a nedořešený, tak či tak se dotýká práv mého klienta v rovině mimo zákonnou akceptaci intenzity tohoto zásahu. Nad rámec všeho uvedeného pak na tomto místě upozorňuji, že komunikace na pozemcích mého klienta byly ponechány v jeho vlastnictví minimálně v desítkách případů v již dříve řešených komplexních pozemkových úpravách v jiných katastrech. Jako precedentní příklad mohu uvést například komplexní pozemkové úpravy v k. ú. Kamenná řešené Krajským pozemkovým úřadem pro Jihočeský kraj. S mým klientem tedy nenacházím jediný rozumný a opodstatnitelný důvod, proč by tomu v případě této KPU mělo být odlišně.

III.

Další nesprávnost a současný rozpor z právními předpisy pak lze spatřovat v samotném způsobu návržení přístupových cest a komunikací vedoucích přes či kolem pozemků mého klienta, kdy tak, jak jsou nyní v napadaném Rozhodnutí navrhovány, je v hrubém rozporu s pravidly uvedenými v zákoně č. 139/2002 Sb. V rámci problematiky cest je zde namísto upozornit, že se v předmětné KPU jedná o problém systémový, nikoliv tedy „jen“ o prostý nesouhlas mého klienta s řešením cest a komunikací v rámci přemísťování a slučování pozemků, kdy tyto jsou špatně řešeny napříč celým územím předmětné KPU. Předně není v Rozhodnutí respektováno pravidlo uvedené v § 9 odst. 17 zákona č. 139/2002 Sb., dle kterého je-li nutno pro společná zařízení vyčlenit nezbytnou výměru půdního fondu, použijí se nejprve pozemky ve vlastnictví státu a potom ve vlastnictví obce. Dále lze namítat, že navržené **cesty a komunikace jsou navrženy nelogicky a neúčelně** a současně tyto ani nenaplňují zákonné předpoklady pro jejich vznik, jako je např. komunikační potřeba. Cesty a komunikace jsou v návrhu navrženy též **velmi nehospodárně** s ohledem na prostředky, které bude potřeba vynaložit na jejich realizaci a následnou údržbu. Cesty a komunikace jsou navrženy též krajně necitlivě ke krajině a prostředí, a to jak z hospodářského, tak i z přírodního hlediska. Státní pozemkový úřad při zpracování návrhu rozhodně nevyužil možnosti, kdy mohl pozemky jiných vlastníků, kvůli jejichž zpřístupnění mají být nyní nové přístupové cesty budovány, např. přesunout ke stávající komunikaci a tím je zpřístupnit přímo ze stávající komunikace, aniž by zasahoval do vlastnického práva jiného účastníka KPU.

Pro demonstraci této markantní ignorace zákonných pravidel i samotného účelu KPU uvádím případ konkrétně namítám a nesouhlasím s navrženým umístěním pozemku jiného účastníka KPU (pana Libora Palenského), který má navržen pozemek vklíněný uprostřed navrženého zemědělského pozemku č. 2050 mého klienta, a to jen proto, že odmítl logické přesunutí tohoto svého jednoho pozemku jinam. Pozemek pana Palenského mohl být navíc přesunut ke stávající komunikaci či jiné nově vznikající komunikaci, která vzniká za účelem zpřístupnění více pozemků. Přesto, že se jedná o zcela nevhodné řešení, bylo postojí pana Palenského vyhověno v rámci napadané KPU a jeho **pozemek přesunut nebyl**. Navíc pouze a jenom kvůli zpřístupnění tohoto jeho jednoho pozemku došlo zcela zbytečně k navržení cesty VC 24 napříč pozemky, a to již uvedeného pozemku č. 2050 a navrženého pozemku č. 2062 mého klienta. Umístěním shora uvedeného pozemku pana Palenského uprostřed shora uvedeného pozemku mého klienta a zřízením zcela zbytečné cesty napříč shora uvedenými pozemky mého klienta **dochází k jejich značnému znehodnocení a ke snížení možnosti jejich účelného obhospodařování**. Pokud by v rámci napadené KPU byl pozemek pana Palenského přesunut, mohl by vzniknout standardní obdélníkový tvar u pozemku č. 2050 mého klienta a nemusela by ani být zřizována cesta VC 24.

Můj klient dále pozemkovému úřadu vytýká způsob řešení situace ohledně **cesty VC24**. Tato cesta je v historických podkladech datována a zakreslena již mnoho desítek let zpátky, nicméně je potřeba poukázat na její předešlé užití, kdy sloužila ke zpřístupnění hned několika (více než deseti) pozemků v různých vlastnictvích. Nicméně v napadaném Rozhodnutí došlo k prodloužení cesty tak, že jsou přibližně jen $\frac{3}{4}$ její původní podoby vtěleny do její podoby nově navržené v rámci Rozhodnutí. Pokud pozemkový úřad v tomto ohledu podkládá svůj postup za pomoci účelnosti cesty, nelze s ním v tomto ohledu souhlasit, když **účelnost cesty** uprostřed pastvin **je toliko irelevantní**. Navržená cesta pak netvoří žádné multifunkční opatření jako je doprovodná zeleň, protierozní opatření atd. Pozemkový úřad nezohlednil skutečnost, že nově navržená cesta již zpřístupňuje toliko jeden jediný pozemek, naproti tomu rozděluje hned několik ucelených bloků hospodářských pozemků, jejichž **hodnotu tímto rapidně snižuje a** současně podstatně **snižuje efektivitu a logistiku hospodaření** na řešených pozemcích. Proti těmto postupům se vymezila i judikatura, když tato kupříkladu uvádí: „Z výše uvedeného vyplývá, že existence veřejného zájmu (a jeho řádné odůvodnění ve správním rozhodnutí) je stěžejní podmínkou, bez které nelze pozemkové úpravy provést, resp. o nich rozhodnout.“ (Rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka Olomouc ze dne 24. 3. 2021, č. j. 65 A 26/2019-91), z čehož je více než patrné, že tato cesta **nemůže být považována za cestu zřízenou ve veřejném zájmu**, když veřejnému zájmu nikterak neslouží. Tato cesta současně neslouží jako žádné jiné multifunkční opatření, jako je kupříkladu doprovodná zeleň, protierozní opatření či jiné podobné opatření, které by podkládalo či alespoň přibližovalo racionalitu volby takového řešení. Nadto vše je potřeba v této oblasti poukázat na část pozemku, která z této cesty vniká do **pozemku** mého klienta **č. 2050**. Tento takzvaný vykouslý obdélník je čistě nešťastným řešením, kterému nebylo, jak je patrné, věnováno žádné pozornosti, a byl tak opomenut princip a účel KPU. Tato část pozemku naprosto zásadním způsobem **snižuje efektivitu hospodaření** mého klienta na pozemku č. 2050. Lze si kupříkladu představit situaci, kdy se těžká zemědělská technika (kombajn) pohybuje ve rovnoběžných pruzích přes obhospodařovaný pozemek, avšak je přinucena konat 270 stupňový obrat (tedy hned třikrát zahýbat v pravých úhlech) kolem vykouslé části pozemku, namísto plynulého a logického přímočarého pohybu. Toto řešení je o to více absurdní, když není zřejmý jediný důvod, proč nedošlo toliko k posunu tohoto pozemku (jeho části) k některé z hranic pozemků mého klienta, a to i při současném zachování přístupu z výše zmíněné cesty. V této části je tak **Rozhodnutí** zcela zcestné, kdy **opomíjí historický záměr cesty, vniká do pastvin, zpřístupňuje toliko jeden pozemek**, když tento sám o sobě představuje **nelogický a enormní zásah do možnosti efektivního zemědělského hospodaření** na

pozemku mého klienta. Účel cesty je v tomto případě vystaven na naprosto nesmyslném řešení umístění části pozemku, který zasahuje a **rozetíná ucelený celek**, byť by mohl být přesunut toliko o pár metrů na kteroukoliv stranu, aby nedocházelo k narušování pozemkového celku. Napadené Rozhodnutí tedy nejen že zasahuje neoprávněným způsobem do práv mého klienta ale současně ani nenásleduje smysl a účel KPU na základě které vzniklo.

Dalším konkrétním příkladem, kdy došlo ze strany pozemkového úřadu k **nerespektování zákonných pravidel**, stejně jako **opominutí samotného účelu KPU**, je navržená cesta VC12b – R, se kterou v zastoupení mého klienta rovněž nesouhlasím. Můj klient byl původně vlastníkem pozemku PK 557, který tvořil logický a z pohledu hospodaření dobře využitelný celek. Podle návrhu KPU však dochází k rozdělení tohoto pozemku, a to na nově navržený pozemek č. 1736 a pozemek č. 1737 a tyto pozemky jsou navíc od sebe navzájem odděleny, a to právě výše uvedenou cestou. Jedním z principů KPU je stmelování a spojování pozemků do hospodářky efektivních celků tak, aby mohlo dojít k dobrému a přístupnému hospodaření v řešené lokalitě. To však v žádném případě není případ zmíněných pozemků/pozemku, které jsou takto zcela zbytečně přetřaty uvedenou cestou. Popisovaným postupem jež vyplývá z Rozhodnutí došlo v první řadě k znehodnocení pozemku mého klienta, a dále pak i znemožnění, či přinejmenším k výraznému ztížení, možnosti v této oblasti zemědělsky hospodařit. Samotná **cesta VC12b – R je pak nevhodně situována**, kdy takto nevhodně protíná větší množství pozemků. Historicky docházelo k trasování a realizaci cest na rozhraní kultur a podél lesních komplexů, a to z důvodu multifunkčního využití těchto cest a současně racionálního zemědělského hospodaření na přilehlých pozemcích, což dokládáme snímkem, který poukazuje na trasování cesty v této oblasti historicky. V tomto případě však plní **cesta nelogicky rozděluje (přetíná) ucelený půdní blok**. Navíc v této oblasti vedla cesta původně právě po okraji lesa (po severní hranici nově navrženého pozemku č. 1736) a kdyby tato původní trasa byla v rámci KPU zachována, nedošlo k rozdělení jinak ucelených pozemků a nenarušovala by jejich účelné obhospodařování. Opět se tedy jedná o cestu uprostřed pastvin, přičemž tato navržená cesta opět netvoří žádné multifunkční opatření jako je doprovodná zeleň, protierozní opatření atd. Předestřený problém tak nemůže být opět vyhodnocen jinak, než jako nesprávné a nezákonné řešení v rámci této KPU, toto je tak v rozporu se samotným účelem KPU a je potřeba Rozhodnutí, jež jej zakládá, zrušit a přepracovat na variantu, která již předestírané účely a požadavky naplňovat bude a reálně povede k zefektivnění hospodaření v dané oblasti.

Dalším případem, kdy zřizovaná **cesta** je v rozporu s pravidly KPU i samotným zákonem, je případ polní cesty **DC36**, která se napojuje na cestu VC12a – R. V jejím případě opět dochází k nelogickému rozdělení uceleného půdního bloku, kdy tato cesta **rozděluje navržené pozemky** mého klienta č. 1747 a 1769 **ve dví**. K tomu zde opět není zřejmý žádný důvod, proč nově vzniklá cesta odbíhá z cesty „mateřské“ (VC12a-R) do středu pole, kde nenapojuje žádný pozemek, který by nebyl napojen jinak. Při pohledu na ortofoto mapu je pak více než patrné, že část pozemku, která by údajně měla být připojena na výše uvedenou komunikaci sousedí s rozdělové přídavné zeleně, **kde se jednak již nachází cesta a kde by bylo možno případnou novou cestu vést (tj. na rozhraní této zeleně a pozemku 1747, resp. 1746 mého klienta) a nemuselo by opět dojít k rozdělení uceleného zemědělského bloku mého klienta**. Napojení způsobem uvedeným v předchozí větě by pak bylo mnohem snazší a logičtější a nedošlo by ke zhoršení možnosti hospodaření na uvedených pozemcích mého klienta a ke znehodnocení těchto pozemků a jejich fragmentaci. Napojení sousedního zmíněného pozemku přes prodlouženou existující cestu je zde více než nasnadě. Při pohledu na nastíněnou problematiku se jeví **značná nepropracovanost** či laxnost ve vztahu k šetření zájmů dotčených vlastníků, stejně jako základním pravidlům a účelu KPU. Dále pak není v této oblasti patrné, z jakých důvodů nedošlo k ucelení či efektivnímu posunu pozemkových

bloků do zemědělsky obhospodařovatelných celků tak, jak předpokládá účel KPU. Obdobně jako v předchozím případě se tak jedná o cestu a celkové řešení dané oblasti značně nelogické a **nedodržující zákonné předpoklady a pravidla**, a proto s navrženou cestou DC36 nesouhlasím.

Dalším případem, kdy zřizovaná **cesta** je v rozporu s pravidly KPU i samotným zákonem, je případ doplňkové polní cesty **DC3D**. V této lokaci se jedná o jakýsi vnitřní blok nezalesněné půdy, který je z obou stran dostupný cestou, která již existuje, konkrétně pak cestou DC26 a DC 37. Tyto dvě cesty pak obepínají z obou stran vzniklý vnitřní blok, který je ze cca 95 % své plochy obklopen lesním porostem. Z nastíněné situace je již takto patrné, že se jedná o poměrně těžce obhospodařovatelnou plochu co se efektivitě týče, kterou pozemkový úřad ještě více zatížil doplňkovou cestou. Tato doplňková **cesta DC3D (zhruba ¾ její délky) protíná relativně ucelený úzký blok pozemků č. 1814 a 1815 mého klienta** a rozděluje ho přibližně v jedné třetině. Tím dochází opět ke **znehodnocení těchto pozemků** ve vlastnictví mého klienta a ke snížení možnosti jejich účelného obhospodařování. Nadto vyvstává otázka, jaká úvaha vedla pozemkový úřad k tomuto řešení, když **celý vnitřní blok je ze všech stran přístupný a napojený již na stávající cesty**. Doplňková cesta DC3D tak v části přetínající pozemky mého klienta nezpřístupňuje žádný pozemek v obvodu KPU, její účel tak pravděpodobně spočívá toliko ve zkrácení přístupové cesty mezi lesními pozemky mimo obvod KPU, což ale v žádném případě není cílem KPU. Takovýto postup je tak opět v tvrdém **rozporu se zákonnými požadavky KPU**, když tyto úpravy mají za úkol zefektivnit hospodaření na řešených pozemcích tak, že požadovaného účelu nelze dosáhnout jinak, či by jiné řešení bylo neúměrně nákladné či problematické. V tomto případě však doplňková cesta toliko zkracuje vzdálenost přístupu vlastníkům lesních pozemků mimo KPU a tento krok **nelze považovat za nezbytnou úpravu**, když nezakládá lepší hospodaření na řešených pozemcích a současně jen přináší výhodu v rovině pohodlnosti přístupu selektivně určeným vlastníkům, navíc vlastníkům lesních pozemků mimo obvod KPU. Došlo zde tedy k nezákonnému a nesprávnému zásahu do práv mého klienta, kdy tato cesta je v naprostém rozporu s logikou a spravedlností řešení v rámci KPU, nepřináší žádnou hospodářskou výhodu a pouze snižuje hodnotu a možnost efektivnějšího hospodaření mého klienta, a proto s navrženou cestou DC3D nesouhlasím.

Pozemkový úřad se pak dále ve svém řešení předmětné KPU dopustil značného **překročení hranic vlastních kompetencí**, které jsou mu v rámci KPU zákonem přiznávány, též v dalším případě, téměř identickým, jako případ v předchozím odstavci. Tímto dalším případem, kdy zřizovaná **cesta** je v rozporu s pravidly KPU i samotným zákonem, je případ **vedlejší cestou VC18**. Pozemkový úřad se překročení hranic svých kompetencí dopustil v momentě, kdy nad rámec účelu předmětné KPU řešil cestou VC18 **zpřístupnění lesních pozemků mimo její obvod**, která odbočuje ze současné cesty HC9 – R, přetíná ucelený celek obhospodařovatelné půdy mého klienta, konkr. rozděluje blok tvořený navrženými pozemky č. 1902 a 1892, a napojuje se na lesní pozemek mimo obvod KPU. V rámci KPU je úkolem pozemkového úřadu zajistit, aby přesuny a změny pozemků v konkrétní KPU řešených byly zceleny, přemístěny či jinak rozděleny tak, aby došlo k zpřístupnění pozemků a zvýšení efektivitě racionálního zemědělského hospodaření. **Cílem KPU již však není a tudíž ani nesmí být zpřístupňovat zalesněné pozemky**, natož pak zpřístupňovat tyto zalesněné pozemky mimo obvod KPU, a to navíc způsobem, který odporuje účelu a povaze KPU. Pozemkový úřad zpřístupnil uvedenou cestou zalesněný pozemek takovým způsobem, že **šikmo přetřal ucelený půdní blok shora uvedených pozemků** mého klienta, čím opět tyto pozemky znehodnotil a dále pak **ztížil jejich zemědělské užívání a obhospodařování**. Tento postup pozemkového úřadu tak nelze hodnotit jinak než jako nezákonný, nesprávný a v zásadě odporující povaze KPU, z těchto důvodů je tak špatný, v řešené KPU nemá místo a je

potřeba ho zrušit a nahradit řešením, které se uvedeným pravidlům nebude přičít. Pro úplnost dodávám, že ani s touto cestou VC18 z důvodů shora uvedených nesouhlasím.

Dalším případem, kdy se pozemkový úřad zásadním způsobem odchýlil od svých pravomocí a postupoval nesprávným a nezákonným postupem, které ve své podstatě způsobují nemožnost akceptace řešení pozemkového úřadu v dané KPU, je **doplňková cesta DC42**. Tato doplňková cesta se nachází v oblasti skupiny pozemků, které sousedí se zastavěným územím či částí území, a tato oblast je řešena v rámci **studie zastavitelnosti území**. Již při samotném pohledu na rozložení a přemístění jednotlivých pozemků v této oblasti je více než patrné, že se jedná o předimenzovanost a **hrubou neúčelnost doplňkové cesty**, která navíc nebyla navržena s ohledem na studii zastavitelnosti území. S uvedenými zásahy pozemkového úřadu do této oblasti nelze souhlasit, neboť **v oblasti studie zastavitelnosti území by neměly být prováděny v rámci KPU žádné změny a stejně tak samotná zastavitelnost konkrétního území by neměla být předmětem řešení v rámci KPU**. Pozemkový úřad se tak zaobíral hledisky a parametry faktorů, k nimž **není oprávněn přihlížet** a nesprávně a nezákonně tedy s ohledem na ně vypracoval a stanovil řešení rozvržení pozemků v dané oblasti a zřízení doplňkové cesty DC42. Studii zastavitelnosti území v tomto případě lze považovat za faktor nadřazený KPU, kdy pozemkový úřad není oprávněn tuto řešit ani do ní jakýmkoliv způsobem zasahovat. **Překročení svých pravomocí** takto zásadním způsobem **zakládá zmatečnost Rozhodnutí**.

Při celkovém pohledu na způsob provedení řešené KPU vyvstává otázka, z jakého důvodu **pozemkový úřad nepřistoupil k užití a maximálnímu zefektivnění cest již existujících**, a namísto toho často nelogicky, neúčelně a extrémně nešetrně vytváří a zřizuje cesty nové, kterými nerespektuje princip a účel KPU a znehodnocuje řešené pozemky nejednoho účastníka KPU. **Pro dokreslení uvádím, že v řešené KPU má dojít k výstavbě přibližně 15 hektarů nových cest**, což je výměra ve vztahu k běžné ploše cest ve srovnatelně rozlehlém území doslova **astronomická**. Lze tedy s pravděpodobností blížící se jistotě konstatovat, že již z tohoto je patrné, že **pozemkový úřad při přípravě KPU nepostupoval účelně, logicky a efektivně a tedy nepostupoval v souladu s účelem a cílem, který by KPU měla dle zákona naplňovat**.

Můj klient si s ohledem na množství problematicky řešených situací dovoluje na tomto místě předpokládat, že se nejedná toliko o problém jeho nesouhlasu s řešením jeho pozemků v rámci dotčené KPU, avšak o **problém systémového charakteru**, kde celkové zpracování této KPU a následné vydání napadaného **Rozhodnutí tedy není provedeno správně, nesplňuje zákonné požadavky** a v krajních případech **se přiči samotnému účelu** tohoto institutu. Pro podložení tohoto tvrzení poukazuje na variantu řešení provedení cest **v rozporu s účelem KPU**, které mají za následek naprosto **nelogické a kontraproduktivní dělení pozemků** na menší části či **jejich fragmentaci**, konkrétně se pak jedná kromě shora již uvedených konkrétních příkladů cest též například o **cestu DC 15 – R, cestu DC 14, DC 19, DC 25, DC 38b, DC 35, VC 17**, atd. Při střízlivém uvědomění si principu, že prostý nesouhlas s rozhodnutím dotčené osoby neznamena automaticky nezákonnost rozhodnutí, je však v tomto případě na místě namítnout, že **do práv osob může být zasaženo toliko na základě zákona, což je první parametr, který je v této KPU celoplošně porušován, a dále pak pouze v míře, jejíž použití je nutné a jiným řešením nenahraditelné, což opět není v dotčené KPU dodrženo**. Základní pravidlo zásahu do práv osob, tedy **princip subsidiarity a proporcionality, nebylo** ze strany pozemkového úřadu **dodrženo**, a to ve všech jeho aspektech, čímž **došlo k nezákonnému zásahu** do oprávněných zájmů a práv (pravděpodobně nejen) mého klienta, a z toho důvodu by napadené Rozhodnutí mělo být odvolacím orgánem zrušeno a věc vrácena pozemkovému úřadu k přepracování návrhu KPU a k novému rozhodnutí.

IV.

V rámci Rozhodnutí jsou dále **nešetrným a bezohledným způsobem přemíst'ovány pozemky** mého klienta v již zmíněné **studii zastavitelnosti území**, kdy můj klient nesouhlasí s přemístěním žádného z jeho nárokových pozemků v této oblasti, jelikož za nárokové pozemky jsou mu **poskytovány nové pozemky**, které však mají **násobně nižší cenu**, a k jejich přemístění došlo v rozporu s principem, že v **oblasti studie zastavitelnosti území by neměly být prováděny v rámci KPU žádné změny a stejně tak samotná zastavitelnost konkrétního území by neměla být předmětem řešení v rámci KPU**, jinými slovy namítá, že tyto jeho pozemky v dané oblasti by v rámci KPU **neměly být vůbec přemíst'ovány**.

Zejména se jedná například o původní parcelu **PK 1150 a PK 1139, PK 316/2**, které **se nachází v oblasti studie zastavitelnosti území** a jejich přemístěním tak došlo k překročení pravomocí pozemkového úřadu a současně k neoprávněnému zásahu do oprávněných zájmů mého klienta, kdy již jen tyto zakládají nezákonnost Rozhodnutí.

V této souvislosti podotýkám, že oblast **studie zastavitelnosti území je zatížení vedením VVN (velmi vysokého napětí) a nelze proto předjímat budoucí umístění a uspořádání stavebních pozemků, a proto neměly být vůbec slučovány a přemíst'ovány pozemky v dané lokaci (oblast 4A, 4B, a 4C)**.

Dále pak se jedná o původní parcelu **PK 1137**, kdy v rámci KPU dochází k jejímu odsunutí do větší vzdálenosti od obce a od zastavitelného území, kterého se nyní dotýká, do navrhované parcely **2081 mého klienta**. **Pro takovéto odsunutí však neexistoval žádný rozumný a aprobatelný důvod**, i přesto však k tomuto přesunu došlo, a to i přes negativní postoj tohoto účastníka, který tento vyjádřil již v rámci podání námitek v předchozím řízení, čímž **došlo ke značnému snížení hodnoty pozemků** ve vlastnictví tohoto účastníka. Rovněž pak nebyl důvod přesunout dříve (v návrhu 3) navržené parcely **KN 1882** (pracovní parcelní číslo 266 – 3) a **KN 1766** (pracovní parcelní číslo 150-8).

Pozemkový úřad v rámci svého Rozhodnutí předložil argumentaci, kterou podpírá své rozhodnutí, a to sice, že v případě mého klienta mělo údajně dojít ke scelení jeho pozemků. K tomu **pozemkový úřad dále uvádí, že ze vstupních 160 pozemků mého klienta vystupuje v rámci rozhodnutí pozemků pouze 45**. Toto odůvodnění je však **značně zavádějící, jelikož velká část z původně do KPU vstupujících 160 pozemků již před zahájením KPU tvořila ucelené bloky, kdy pozemky ležely vedle sebe či na sebe jiným způsobem logicky navazovaly**. Původní množství takto souvislých bloků bylo mnohem nižší než uváděných 160 pozemků, konkrétně se pak jednalo o 60 spojených celků. Odkazované množství 45 pozemků je tedy **irelevantní**, jelikož pozemkový úřad v mnoha případech sloučil pouze několik parcel do jedné, avšak tímto postupem **nedošlo k žádnému přemístění a účelnému scelení pozemků**, toliko však již pozemky nacházející se v uceleném bloku sloučil do jedné parcely, čímž došlo k uváděné redukci počtu vystupujících pozemků. Ve skutečnosti však (s přihlédnutím k předchozím uceleným blokům) **došlo k faktické fragmentaci pozemků** mého klienta, a to vlivem jejich nesprávného a nešetrného přemíst'ování či rozdělování již zmiňovanými cestami. Podobně tak, jak již bylo několikrát odkazováno výše v tomto odvolání, pozemkový úřad nepřistoupil ke scelení či logickému přemístění některých pozemků v případech, kdy by se toto jevilo jako účelné a následovalo by účel KPU. Jestliže pozemkový úřad má zasahovat do práv a zájmů osob určitým způsobem, musí dbát na to, aby tento zásah byl proveden legálně a současně i pečlivě a nesledoval tedy jen určité zájmy jedněch účastníků a zájmy jiných účastníků naopak opomíjel.

V rámci napadeného Rozhodnutí pak dále můj klient nemůže souhlasit s tím, že jeho nároky v zastavitelné zóně a jejím blízkém okolí (PK 361) byly přesunuty do lokalit s **několikanásobně nižší cenou**. Tímto způsobem zmizela z plochy smíšené obytné 4A a z

plochy přestavby smíšené obytné P1 parcela PK 316/2 a část 1150. Další pozemky mého klienta, a to sice PK 95, 443, 1692, 825, 827/3, 827/2, 828, 830, 1127, 1124, zmizely z koridoru pro VTP – vysokotlaký plynovod. Z koridoru obchvatu pak byly přemístěny parcely mého klienta PK 1692, 443, 361, 1137, 1168, 1166, 1187. V zóně pro vodovod byly přesunuty nároky mého klienta PK 138/1 a PK 136. V prostoru komunikace se ve starém stavu nalézala nároková parcela mého klienta PK 1337/7, ze které se v návrhu stala parcela 2081, která se však nachází mnohem dál od zastavitelné zóny, než se nacházela původní nároková parcela. Těmito kroky pozemkového úřadu opět došlo k značnému **snížení hodnoty majetku** mého klienta, což představuje **protiústavní zásah** do jeho oprávněných práv a zájmů. V tomto ohledu je vadný postup pozemkového úřadu vedoucího k vydání Rozhodnutí imanentní k nesouhlasu mého klienta vyjádřeném v předchozích člancích toto Rozhodnutí napadajícího odvolání.

V.

Podle ustanovení § 2 zákona č. 139/2002 Sb. se pozemkovými úpravami ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. Cílem a účelem KPU by tak dle logiky (již jen lingvistického výkladu) mělo být scelení, efektivní zpřístupnění a možnost účelnějšího obhospodařování zemědělských pozemků.

K řešenému tématu lze citovat i odbornou literaturu, kdy kupříkladu „*Cíle KPÚ můžeme rozdělit do dvou skupin:*

– *opatření směřující ke zlepšení situace v zemědělství (dosažení racionálního hospodářství, zlepšení konkurenceschopnosti zemědělství, diverzifikace hospodářské činnosti apod.),*

– *opatření směřující ke zlepšení životního prostředí (zvýšení ekologické stability krajiny, snižování nepříznivých účinků povodní a sucha, řešení odtokových poměrů v krajině apod.). NSS v rozsudku z 21. 3. 2007, č. j. 5 A 27/2002-86, upozornil na náročnost procesu pozemkových úprav, stejně jako na fakt, že posouzení, zda bylo skutečně dosaženo cílů a účelu pozemkových úprav, nespadá jen do sféry jednotlivých účastníků, nýbrž celé společnosti, což se projevuje i existencí veřejného zájmu na provádění pozemkových úprav.“ (PAWLIKOVÁ, Klára. Omezení vlastnického práva prostřednictvím komplexních pozemkových úprav. Soudní rozhledy, 2018, č. 9, s. 274-276)*

Všechny shora uvedené výtky způsobují, že tímto odvoláním napadené Rozhodnutí kvůli problémům formálního, procesního i právního rázu nedostává požadavkům a principům, jež jsou uvedené ve výše citovaném ustanovení zákona či dle výše uvedené citace odborné literatury uváděny.

Napadané **Rozhodnutí trpí z důvodů shora uvedených celou řadou vad**. V první řadě se jedná o **vady technického rázu** (myšlen je samotný způsob provedení KPU či volba řešení jednotlivých pozemků a manipulace s nimi, tak jak bylo shora konkrétně vytčeno). V tomto případě **pozemkový úřad nedostal či zcela opomenul** při svých rozhodování a provádění KPU **principy**, jimiž by se KPU měly řídit. Pozemkový úřad v rámci napadeného Rozhodnutí přemístil některé shora uvedené pozemky mého klienta v případech, kdy k tomu nebyl sebemenší důvod a kdy k tomu ani nebyl oprávněn, jindy pak naopak nepřemístil pozemky jiných účastníků, u kterých by tímto přemístěním došlo k zamýšlenému účelu KPU, a tím znehodnotil a ztížil užívání některých shora uvedených pozemků mého klienta, a někdy některé shora uvedené pozemky mého klienta přemísťoval, rozdělával či s nimi jinak manipuloval takovým způsobem, že tento vnitřně odporuje účelu KPU nebo je kupříkladu značně selektivní a je z něj více než patrné, že jeho provedení je k silnému prospěchu

některých účastníků KPU, ale to však na úkor účastníků jiných, jejichž práva a zájmy tímto naopak byly dotčeny.

Dále se pak jedná o **vady procesní**, kdy pozemkový úřad se naprosto **nedostatečně zaobíral námitkami** uplatněnými ze strany mého klienta ve fázi předcházející vydání Rozhodnutí. Pozemkový úřad se vypořádal s námitkami způsobem, který odporuje správnímu právu, když se uchýlil toliko ke konstatování svých úvah, nepravdivě odkazoval na údajně verifikovaná fakta a nepředložil jedinou úvahu, proč prioritizoval své úvahy před námitky účastníků, aniž by předložil podklad, na základě kterého takto učinil. V napadaném rozhodnutí tedy **absentuje náležité odůvodnění**, které představuje nepostradatelnou součást každého rozhodnutí. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že z odůvodnění správního rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006-91, ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, či ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi uplatněnými námitkami, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, nebo též ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 – 45). Můj klient se pak dále snažil pravidelně se zpracovatelem KPU komunikovat a věcně argumentovat k jeho postupům a přemísťování pozemků, avšak **mnohokrát došlo k nečinnosti ze strany zpracovatele návrhu KPU**, kdy tento se k námitkám či podmínkám mého klienta **nikterak nevyjádřil** či je odbyl naprosto nedostatečným způsobem. Na tomto místě je potřeba upozornit, že laxní a odbytá komunikace mezi zpracovatelem a svým klientem nebyla dána jen v případech nesouhlasu mého klienta se způsobem provádění KPU ale i v případech, kdy se jednalo o konstruktivní připomínky a námitky, když kupříkladu můj klient žádal, aby došlo ke scelení pozemků, kde by nedošlo k žádnému jinému zásahu do účelu či zpracování návrhu KPU, nicméně zpracovatel i toto **ignoroval a pozemky nescelil**, jako konkrétní příklad uvádím např. pozemek č. 1856. Zpracovatel tak porušil postup, který mu ukládá zákon, konkrétně pak ustanovení § 9 odst. 20 zákona č. 139/2002 Sb., když toto stanoví, že *„Zpracovatel návrhu je povinen v průběhu jeho zpracovávání projednávat nové uspořádání pozemků s dotčenými vlastníky pozemků“*.

Dle § 2 zákona č. 139/2002 Sb. se pozemkovými úpravami ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. Cílem a účelem KPÚ by mělo být scelení, efektivní zpřístupnění a možnost účelnějšího obhospodařování zemědělských pozemků. Vzhledem k tomu, že návrh KPU shora uvedený cíl a účel KPÚ nenaplňoval, vzal můj klient zpět veškeré jeho souhlasy, které v rámci KPÚ již udělil, a požádal, aby veškeré jeho nárokové pozemky na LV 266, LV 1217 a LV 150 byly ponechány ve stavu před zahájením KPÚ a tedy nebyly v KPÚ řešeny. Této žádosti mého klienta nebylo pozemkovým úřadem vyhověno, když však nebylo řádně odůvodněno, proč pozemkový úřad odmítl zpětvzetí souhlasu svým klientem akceptovat. Ani v samotném napadeném Rozhodnutí se s tímto zpětvzetím souhlasů mého klienta nijak nevypořádal a tedy i v tomto směru v napadaném rozhodnutí **absentuje náležité odůvodnění**, které představuje nepostradatelnou součást každého rozhodnutí.

Shora uvedené výtky poukazují též na to, že **pozemkový úřad** současně několikrát v rámci Rozhodnutí **překročil své zákonem dané pravomoci, jiné** naopak **flagrantně nedodržel** a jeho jednání tak **nemůže** za žádných okolností **být považováno za správné** a

jako takové tak požívat první ochrany. Toto vše z výše uvedeného tak činí z Rozhodnutí správní akt, který **není vydán se základními zásadami správního práva, je nesprávný, nezákonný** a je proto na místě, aby toto **Rozhodnutí bylo zrušeno**, o věci bylo **znovu a řádně jednáno a rozhodnuto** již dle platné právní úpravy, principů správního práva a současně, a to především, dle předpokládaných účelů a smyslu KPU.

KPU představují extrémní zásah do práv a zájmů účastníků a je proto potřeba na ně uplatňovat zákonné principy a nároky jako u institutu vyvlastnění, což ostatně konstatoval i Ústavní soud České republiky, podle kterého „**Z ústavněprávního hlediska je tedy nutné, aby pozemkové úpravy byly učiněny na základě zákona, ve veřejném zájmu a za odpovídající náhradu**“ viz nálezn Ústavního soudu ze dne 27. 5. 1998, sp. zn. Pl. ÚS 34/97. S ohledem na výše uvedené námitky v tomto odvolání vůči Rozhodnutí vznesené jsem toho názoru, že **ani jedné z citovaných ústavních podmínek řádného uskutečnění KPU pozemkový úřad v tomto případě nedostál.**

VI.

Z důvodů shora uvedených se tedy domnívám, že v tomto případě pozemkový úřad svým Rozhodnutím **nešetřil oprávněné zájmy a práva** mého klienta, kterého se jeho činnost napadeným Rozhodnutím dotýká, a zasahuje do těchto práv a zájmů v rozporu s podmínkami stanovenými zákonem, a to **nikoliv pouze v nezbytném a přípustném rozsahu**, a stejně tak se domnívám, že řešená KPU nerespektuje a v zásadě nenásleduje principy a účel pozemkových úprav.

Napadené **Rozhodnutí je** dle mého názoru s ohledem na shora uvedené jednak v **rozporu s právními předpisy a dále pak je nesprávné**. Tento názor považuji za podložený již mimo jiné z četnosti, mnohosti a rozmanitosti překládaných výtek, které lze vůči Rozhodnutí vznášet a tomu tak i v zastoupení svého klienta nejen v rámci tohoto odvolání činím, a současně pak i diverzitě pochybení, kterých se pozemkový úřad v rámci vydání rozhodnutí dopustil.

S ohledem na vše shora uvedené proto v zastoupení mého klienta **navrhuji, aby Státní pozemkový úřad**, jakožto odvolací správní orgán podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., napadené **Rozhodnutí zrušil a věc vrátil Krajskému pozemkovému úřadu pro Jihočeský kraj, Pobočka České Budějovice k dalšímu jednání a rozhodnutí.**

Mgr. Ondřej Flaška
advokát

